

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117223433
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117223433.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: 1/ G. C., A.. XX.X.XXXX, W. X. XX, XXX XX F., 2/ U. C., A.. XX.X.XXXX, W. X. XX, XXX XX F.Š., 3/ G. T., A.. XX.X.XXXX, W. X. XX, XXX XX F., 4/ P. C., A.. XX.XX.XXXX, W. X. XX, XXX XX F., 5/ X. C., A.. XX.X.XXXX, W. X. XX, XXX XX F., 6/ X. C., Y.. XX.X.XXXX, W. X. XX, XXX XX F., zastúpení JUDr. Dušan Remeta, advokát, so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov proti žalovanej: KOMUNÁLNA POISTOVŇA, a. s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený Advokátskou kanceláriou FELIX NEUPAUER & PARTNERI, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 1.946,52 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť každému žalobcovi sumu 321,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 9.9.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 98%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.11.2017 si žalobcovia uplatnili voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1.946,52 s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnili tým, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 18.02.2015, č. k. 11 C 80/2014-104, právoplatný dňa 26.03.2015 a vykonateľný dňa 26.05.2015 (výrok I na plnenie), v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.10.2015, č. k. 3 Co 129/2015-136, súd zaviazal v tomto konaní žalovaného v 1. rade - P. Š., A.. XX.XX.XXXX, X. XX, XXX XX F.Š. a žalovanú v 2. rade - O. T., A.. XX.XX.XXXX, Q. XX, XXX XX F. spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 10.000,- eur a žalobcom v 2. až 6. rade sumu 3.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. OZ v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o tom, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

2. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 11 C 80/2014-144 zo dňa 26.11.2015, právoplatné 26.1.2017 a vykonateľné 31.1.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Co 81/2017-177 zo dňa 3.11.2016, súd zaviazal žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to každému z nich po 282 eur (spolu vo výške 1.692 eur), na účet ich právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

3. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 11 C 80/2014-188 zo dňa 17.2.2017, právoplatné dňa 24.2.2017 a vykonateľné dňa 28.2.2017, spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Co 81/2016-177 zo dňa 3.11.2016 (rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania žalobcov v rozsahu 100

%), súd zaviazal žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to každému z nich po 24,26 eur (spolu vo výške 145,56 eur), na účet ich právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Žalovaný v 1. rade (v konaní 11C/80/2014) bol zaviazaný ako subjekt, ktorý pri ním zavinenej dopravnej nehode dňa 21.11.2012 priamo spôsobil neoprávnený zásah do práva žalobcov na ochranu osobnosti, konkrétne do ich práva na súkromie a rodinný život, a to tým, že U. C., A.. XX.XX.XXXX (syn a súrodenec žalobcov) pri tejto nehode utrpel vážne zranenia, ktorým neskôr v nemocnici podľahol, teda spôsobil smrť blízkej osoby žalobcov pri dopravnej nehode. Žalovaná v 2. rade (v konaní 11C/80/2014) bola v čase skutku držiteľom a vlastníkom OMV Citroen EČV: F.-XXX B., ktorým bola ujma žalobcom spôsobená, teda bola jeho prevádzkovateľom a preto bola zaviazaná na plnenie žalobcom v súlade s ust. § 427 OZ z titulu jej zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke dopravného prostriedku. Žalovaná (v tomto konaní) vystupovala a konala v hore uvedenom súdnom konaní ako intervenient na strane žalovanej v 2. rade z dôvodu, že v čase zásahu do práv žalobcov bola poisťovateľom OMV Citroen EČV: F.-XXX B. v súvislosti s poistením zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaná využila všetky z postavenia intervenienta plynúce procesné práva. Žalovaný v hore uvedenom konaní a ani žalovaná v tomto konaní (z titulu plnenia z povinného zmluvného poistenia pre OMV Citroen EČV: F.-XXX B.), a to ani po zaslaní predexekučných výziev zo dňa 15.01.2016, nezaplatili žalobcom ich judikované nároky na náhradu nemajetkovej ujmy. Preto žalobcom neostala iná možnosť ako podať proti žalovaným v hore uvedenom súdnom konaní ako povinným návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 07.03.2016 v spojení s jeho opravou zo dňa 06.04.2016. Exekučné konanie je vedené u súdnej exekútorky U.. T. P. H., pod č. B. XXX/XXXX.

5. Žalovaná ani povinní po právoplatnosti rozhodnutí o výške náhrady trov konania tieto dobrovoľne neuhradili, preto museli žalobcovia podať aj návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 17.5.2017 na vymoženie judikovanej náhrady trov konania. Exekučné konanie je vedené u súdneho exekútora U.. U. M., pod č. XXX B. XX/XXXX.

6. V exekučnom konaní vznikli žalobcom ako oprávneným (ku dňu spísania žaloby) aj trovy konania - zaplatený súdny poplatok za vydanie poverenia pre exekútora vo výške 16,50 eur (na každého žalobcu pripadá podiel 2,75 eura) a trovy právneho zastúpenia každého žalobcu vo výške 15,841 eur, spolu vo výške 92,46 eura. Rovnako vznikli aj súdnej exekútorky predbežné trovy exekúcie vo výške 539,16 Eur (ku dňu 31.8.2017).

7. Súdny exekútor vydal dňa 31.8.2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkázaním pohľadávky na úhradu vymáhaných nárokov žalobcov ako oprávnených a trov exekúcie, ktorým prikázal žalovanej ako dlžníkovi povinnej v 2. rade z titulu PZP tam uvedené sumy bezodkladne (žalobcovia tým rozumejú lehotu 3 pracovných dní) zaplatiť na depozitný účet súdneho exekútora. Žalovaná tento exekučný príkaz prevzala dňa 5.9.2017, napriek tomu však žiadne plnenie žalobcom ani súdnemu exekútorovi ku dňu spísania tejto žaloby neposkytla.

8. Povinnosť žalovanej ako poisťovateľa plniť žalobcom ich nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplýva z jej povinnosti nahradiť vzniknutú ujmu za poistenú O. T., a to v súlade schovaným ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako aj s prihliadnutím na potrebu eurokonformného výkladu vnútroštátnej normy. V súvislosti s povinnosťou poisťovateľa plniť uplatnené nároky titulom plnenia z PZP, žalobcovia poukázali na rozsudok súdneho dvora EÚ (druhá komora) zo dňa 24. októbra 2013 vo veci C-22/2012 - O.. M. proti H.. F. a spol., kde na podnet Krajského súdu v Prešove súdny orgán uzavrel, že príslušné smernice Rady EÚ týkajúce sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízky osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Keďže slovenská vnútroštátna úprava, ktorá bola priamo aj predmetom prieskumu, takúto náhradu obsahuje, je daná pasívna vecná legitímácia aj vedľajšieho účastníka. Aj keď sa v praxi Najvyššieho súdu SR výnimočne objavili rozhodnutia, ktoré vylučovali pasívnu vecnú legitímáciu poisťovní pri plnení nemajetkovej ujmy pozostalým, tieto však boli prekonané ďalšou rozhodovacou praxou všeobecných súdov. Definitívny

právny záver o tejto doposiaľ v súdnej praxi rozpornej a všeobecnými súdmi rozdielne rozhodovanej otázke predložil Ústavný súd v uznesení zo dňa 16.10.2016, sp. zn. III. ÚS 666/2016-36, ktorý pri zohľadnení nepriameho účinku smerníc, primáte únieového práva a vôle únieového zákonodarcu, nevyhnutnosti eurokonformného výkladu pojmu škoda na zdraví podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., keď tradičné chápanie pojmu škoda (ako čisto materiálnej ujmy) musí ustúpiť európskemu chápaniu a vnútroštátny súd je povinný uprednostniť cieľ proklamovaný únieovým normotvorcom, ako aj pri rešpektovaní zákazu výkladu contra legem a dodržaní zásady, že eurokonformný výklad má absolútnu interpretačnú prednosť, jednoznačne prijal záver, že na nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý vznikol v dôsledku dopravnej nehody, má občianskoprávnú povahu a vyplýva z ust. § 11 a§ 13 OZ, sa vzťahuje právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

9. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila, pričom uplatnený nárok neuznala v celom rozsahu a považovala ho za neoprávnený a bez právneho základu. Popísala priebeh doterajšieho konania v spore ako aj na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 20 C 12/2017, v ktorom sa žalobcovia žalobou podanou na tunajšom súde domáhajú úhrady ich pohľadávky judikovanej rozsudkom Okresného súdu. V aktuálne iniciovanom konaní sa teraz žalobcovia domáhajú na základe rovnakého skutkového stavu a rovnakej právnej kvalifikácie, od žalovaného aj plnenia trov právneho zastúpenia vzniknutých v predošlom konaní a priznaných uznesením tunajšieho súdu č. k. 11 C 80/2014-144 zo dňa 26.11.2015 a uznesením č. k. 11 C 80/2014-188 z 17.2.2017. Vo svojom vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že neeviduje žiadny splatný ani nesplatný záväzok voči žalovanej v 2. rade z predošlého konania. Takýto údajný záväzok je len domnelý a zo strany žalobcov síce tvrdený, avšak bez ďalšieho neexistujúci. Pokiaľ žalobcovia majú za to, že nároky na náhradu nemajetkovej ujmy by mali spadať pod rozsah poistného krytia podľa Zákona o PZP, nič im nebránilo už v predošlom konaní sa týchto domáhať aj priamo proti žalovanej v zmysle § 15 Zákona o PZP. Je výlučne na ťarchu žalobcov, že tak včas neučinili, a že ich priamy nárok proti žalovanej sa v zmysle § 15 ods. 2 Zákona o PZP premlčal. Zároveň vzniesla námietku premlčania, keďže žalovaný v 2. rade z predošlého konania by mohol mať proti žalovanému pohľadávku z titulu poistnej zmluvy, tejto by sa musel úspešne dovolať podľa § 104 OZ v objektívnej štvorročnej premlčacej dobe, ktorá vzhľadom na dátum poistnej udalosti uplynula.

10. Žalobcovia v replike poukázali na zmätočnosť procesnej obrany žalovanej, ktorá nárok považuje za neexistujúci, pričom ale súbežne namieta aj premlčanie nároku, čo je možné len pri nároku existujúcom. To či žalovaná eviduje, resp. neeviduje vo svojom účtovníctve nejaký záväzok voči žalovanej v 2. rade v pôvodnom konaní, nemá žiadny vplyv na základ a reálnu existenciu nárokov žalobcov. Pasívna legitímácia žalovanej je daná a vyplýva z jej povinnosti plniť z PZP aj nároky na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých po obetiach dopravných nehôd. Ak je teda žalovaná ako poisťovateľ OMV Citroen EČV: F.-XXX B. povinná za prevádzkovateľa vozidla (povinnú v 2. rade v exekučnom konaní) uhradiť prisúdené nároky žalobcov, je daný základ uplatnených nárokov, ako aj jeho pasívna vecná legitímácia v tomto konaní o poddĺžnickej žalobe. Nároky žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy, a to aj voči žalovanej v 2. rade v pôvodnom konaní ako prevádzkovateľovi vozidla, boli judikované právoplatnými súdnymi rozhodnutiami - uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 11 C 80/2014-144 zo dňa 26.11.2015, právoplatný dňa 26.1.2017 a uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 11 C 80/2014-188 zo dňa 17.2.2017, právoplatné 24.2.2017. Priznané nároky si žalobcovia riadne vymáhali aj v exekučnom konaní na základe podaného návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 17.5.2017. Exekučné konanie bez vymoženía naďalej prebieha. Z tohto hľadiska je potom vylúčené, aby došlo ku premlčaniu nárokov žalobcov ku dňu podania tejto žaloby (dňa 14.11.2017). Ku dopravnej nehode, ktorá viedla k smrti U. C., A. XX.XX.XXXX (syna a súrodenca žalobcov) došlo dňa 21.11.2012, čím nastala aj nemajetková ujma na strane žalobcov. Žaloba v pôvodnom konaní bola podaná dňa 28.02.2014, teda pred uplynutím premlčacej lehoty. V pôvodnom konaní vystupovala žalovaná ako vedľajší účastník, pričom premlčanie nároku nenamietala. Samotnému súdnemu konaniu predchádzalo aj trestné konanie, kde žalobcovia tiež požadovali svoje nároky. Keďže žalobcovia si svoje nároky riadne uplatnili v súdnom a exekučnom konaní, premlčacia lehota počas tohto obdobia spočívala, preto nemohla ani uplynúť. Žalobcom vzniklo právo uplatniť poddĺžnicou žalobou voči nemu ich nároky v súlade s ust. § 109 ods. 1 Exekučného poriadku až potom ako mu bol doručený exekučný príkaz, teda až po 5.9.2017. Žaloba v tomto konaní bola podaná 14.11.2017, teda pred uplynutím akejkoľvek premlčacej lehoty. Ďalej uviedli, že poškodený si môže vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo proti poisťovateľovi, alebo voči obom naraz. Žalobcovia si vybrali žalovanie nároku voči priamemu škodcovi (vodičovi) a voči prevádzkovateľovi vozidla, pričom žalovaná v tomto konaní vystupovala na jeho strane v pôvodnom konaní ako vedľajší účastník a mala právo označiť a predložiť všetky relevantné prostriedky procesnej obrany. Žalobcovia taktiež uviedli, že vznesenie námietky premlčania v danej veci je v rozpore s

dobrymi mravmi a nemožno na ňu prihliadať. Rozpor s dobrymi mravmi spočíva v okolnostiach, za ktorých žalovaný námietku uplatňuje. Žalobcom nie je zrejmé prečo žalovaná ako vedľajší účastník v pôvodnom konaní judikované nároky za žalovanej v 2. rade ako prevádzkovateľa vozidla neuhradila hneď po právoplatnosti rozsudku, keďže v iných obdobných prípadoch tak robí okamžite. Neurobila tak ani po doručení exekučného príkazu. Žalovaná je poisťovňou a akciovou spoločnosťou s obrovskými príjmami a je povinná postupovať v súlade so zákonmi a s odbornou starostlivosťou, nie sú žiadne okolnosti, ktoré by obmedzovali alebo vylučovali jej schopnosť poskytnúť požadované plnenie. Ak jej postoj vyplýva z nesprávneho právneho názoru o neexistencii jeho povinnosti plniť žalobcom, nemôže toto nesprávne právne posúdenie byť na ťarchu a na úkor žalobcov. Pri akceptovaní námietky premlčania zároveň dôjde k podstatnému poškodeniu žalobcov, ktorý ani po viac ako roku od začatia exekučného konania voči žalovaným v pôvodnom konaní neobdržali žiadne plnenia ich nárokov a zrejme vzhľadom na povahu a pomery povinných ani nedostanú. Takýto stav je nežiaduci, išlo by o odmietnutie spravodlivosti (denegatio justitiae) a hrubé porušenie ústavného práva žalobcov na súdnu ochranu. Nakoniec žalobcovia uviedli, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20 C 12/2017 súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 12.1.2018 žalobe v časti v skoršom konaní judikovanej istiny vyhovel, ohľadne prislúšenstva pohľadávky vzniknutom žalobcom ako oprávneným v exekučnom konaní a v časti úrokov z omeškania žalobu zamietol a prisúdil žalobcom nárok na náhradu trov konania.

11. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu spisu konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. je samotná žaloba, na č. I. 5 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu č. k. 11C/80/2014-144 zo dňa 26.11.2015, na č. I. 9 sa nachádza uznesenie KS PO č. k. 3Co/81/20106-177 zo dňa 3.11.2016, na č. I. 12 a nasl. je uznesenie tunajšieho súdu č. k. 11C/80/2014-188 zo dňa 17.2.2017, na č. I. 17 je upovedomenie o začatí exekúcie pod sp. zn. 265EX 47/17 zo dňa 2.6.2017, na č. I. 20 a nasl. je exekučný príkaz prikázaním inej peňažnej pohľadávky, sp. zn. 265EX 47/17, na č. I. 26 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe žalobcov doručené súdu 22.12.2017, na č. I. 33 a nasl. je vyjadrenie ku podaniu žalovaného zo strany žalobcov, na č. I. 35 a nasl. je zápisnica o pojednávaní vo veci 20C/12/2017 zo dňa 12.1.2018, a napokon súd oboznamuje aj rozsudok tunajšieho súdu vedený pod sp. zn. 20C/12/2017, ako aj ďalším spisovým materiálom.

12. Dňa 31.5.2018 tunajší súd vydal pod č. k. 16 C 48/2017-45 rozsudok, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť každému žalobcovi 321,67 eur s úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 98 %.

13. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že rozsudok je zaťažený vadou zmätočnosti a nepreskúmateľnosti. Žalovaný uviedol, že voči žalovanému v 2. rade z predošlého konania neeviduje žiadnu splatnú ani nesplatnú pohľadávku. Z rozsudku nie je absolútne zrejmé ako okresný súd dospel k tomu, že táto domnelá pohľadávka žalovaného v 2. rade voči žalobcovi je splatná (pokiaľ by sa malo jednať o pohľadávku založenú výlučne zmením zákona o PZP). Považoval za nesprávne právne posúdenie premlčania pohľadávky. Uviedol ďalej, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, či mal zo strany žalovaného dôjsť k porušeniu povinnosti poisťovateľa podľa § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, ktorým potom teoreticky odôvodňovali nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov právneho zastúpenia. Nemožno konštatovať, že žalobcami tvrdená pohľadávka vyplýva priamo zo zákona o PZP. Žalovaný bol so žalovaným v 2. rade v zmluvnom vzťahu, pričom ak by mal existovať takýto nárok, musel by byť právoplatne proti žalovanému priznaný, k čomu však nikdy nedošlo, a teda žalobcovia procesne aktívnou legitímáciou na podanie žaloby nemali. Exekútor nemal žiadne zákonné oprávnenie určovať v exekučnom príkaze, že žalovaný v 2. rade má proti žalovanému pohľadávku z titulu PZP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

14. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcovia navrhli rozsudok potvrdiť.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením zo dňa 23.7.2019 č. k. 23 Co 134/2018-66 zrušil vyššie uvedený rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V zrušujúcich dôvodoch svojho rozhodnutia dovolací súd v podstate uviedol, že v tomto prípade prichádza do úvahy posúdenie v žalobe uvedených skutkových okolností ako uplatnenie priameho nároku voči poisťovní (súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou tvrdenu žalobcom). Pokiaľ by sa jednalo o priamy nárok poškodeného voči poisťovní, je možné uvažovať o rozpore námietky premlčania so zásadou dobrých mravov. Pokiaľ by sa jednalo o podlžnícku žalobu, má sa súd prvej inštancie zaoberať tým, či a akú pohľadávku má O. T. voči

Komunálnej poisťovni a či sa na túto pohľadávku môžu vzťahovať následky vyplývajúce z § 109 Exekučného poriadku. Pokiaľ bude mať za to, že sa jedná o priamy nárok voči poisťovni, umožní žalovanému k takémuto posúdeniu sa vyjadriť a navrhnúť prípadne nové dôkazy.

16. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom súc viazaný jeho právnym názorom doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu spisu od ostatného pojednávania konštatovaním, že ostatné pojednávanie v predmetnej veci bolo dňa 31.5.2018 č. I. 41 a nasl. na č. I. 45 a nasl. je rozsudok tunajšieho súdu č. k. 16C/48/2017-45 zo dňa 31.5.2018, na č. I. 52 a nasl. je odvolanie žalovaného, na č. I. 60 a nasl. je vyjadrenie žalobcov k odvolaniu žalovaného, na č. I. 66 a nasl. je uznesenie KS PO č. k. 23Co/134/2018-66 zo dňa 23.7.2019, na č. I. 71 a nasl. je vyjadrenie právneho zástupcu žalobcov k právnym záverom odvolacieho súdu a napokon súd oboznámil aj písomné podanie právneho zástupcu žalovaného doručené súdu 19.11.2019, pričom zistil tento skutkový stav:

17. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 18.02.2015, č. k. 11 C 80/2014-104, právoplatný dňa 26.03.2015 a vykonateľný dňa 26.05.2015 (výrok I na plnenie), v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.10.2015, č. k. 3 Co 129/2015-136, súd zaviazal žalovaného v 1. rade - P. Š.B., A.. XX.XX.XXXX, X. XX, XXX XX F. a žalovanú v 2. rade - O. T., A.. XX.XX.XXXX, Q. XX, XXX XX F. spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 10.000,- eur a žalobcom v 2. až 6. rade sumu 3.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. OZ v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o tom, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením. Žalovaný v 1. rade (v konaní 11C/80/2014) bol zaviazaný ako subjekt, ktorý pri ním zavinenej dopravnej nehode dňa 21.11.2012 priamo spôsobil neoprávnený zásah do práva žalobcov na ochranu osobnosti, konkrétne do ich práva na súkromie a rodinný život, a to tým, že U. C., A.. XX.XX.XXXX (syn a súrodenec žalobcov) pri tejto nehode utrpel vážne zranenia, ktorým neskôr v nemocnici podľahol, teda spôsobil smrť blízkej osoby žalobcov pri dopravnej nehode. Žalovaná v 2. rade (v konaní 11C/80/2014) bola v čase skutku držiteľom a vlastníkom OMV Citroen EČV: F-XXX B., ktorým bola ujma žalobcom spôsobená. Žalovaná (v tomto konaní) vystupovala v vedenom súdnom konaní ako intervenient na strane žalovanej v 2. rade z dôvodu, že v čase zásahu do práv žalobcov bola poisťovateľom OMV Citroen EČV: F-XXX B. v súvislosti s poistením zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

18. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 11 C 80/2014-144 zo dňa 26.11.2015, právoplatné 26.1.2017 a vykonateľné 31.1.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Co 81/2017-177 zo dňa 3.11.2016, súd zaviazal žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to každému z nich po 282 eur (spolu vo výške 1.692 eur), na účet ich právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

19. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 11 C 80/2014-188 zo dňa 17.2.2017, právoplatné dňa 24.2.2017 a vykonateľné dňa 28.2.2017, spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Co 81/2016-177 zo dňa 3.11.2016 (rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania žalobcov v rozsahu 100 %), súd zaviazal žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to každému z nich po 24,26 eur (spolu vo výške 145,56 eur), na účet ich právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

20. Žalovaní v konaní 11C/80/2014 a ani žalovaná v tomto konaní a to ani po zaslaní predexekučných výziev zo dňa 15.1.2016, nezaplatili žalobcom ich judikované nároky na náhradu nemajetkovej ujmy.

21. Žalobcovia podali proti žalovaným v konaní 11C/80/2014 návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 17.5.2017. Exekučné konanie je vedené u súdnej exekútorky U.. T. P. H., pod č. B. XXX/XXXX.

22. Žalovaná ani povinní po právoplatnosti rozhodnutí o výške náhrady trov konania tieto dobrovoľne neuhradili, preto museli žalobcovia podať aj návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 17.5.2017 na vymoženie judikovanej náhrady trov konania. Exekučné konanie je vedené u súdneho exekútora U.. U. M., pod č. XXX B. XX/XXXX.

23. V exekučnom konaní vznikli žalobcom ako oprávneným (ku dňu spísania žaloby) aj trovy konania - zaplatený súdny poplatok za vydanie poverenia pre exekútora vo výške 16,50 eur (na každého žalobcu

prípadá podiel 2,75 eura) a trovy právneho zastúpenia každého žalobcu vo výške 15,841 eur, spolu vo výške 92,46 eura. Rovnako vznikli aj súdnej exekútorke predbežné trovy exekúcie vo výške 539,16 Eur (ku dňu 31.8.2017).

24. Súdny exekútor vydal dňa 31.8.2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky na úhradu vymáhaných nárokov žalobcov ako oprávnených a trov exekúcie, ktorým prikázal žalovanej ako dlžníkovi povinne v 2. rade z titulu PZP tam uvedené sumy bezodkladne zaplatiť na depozitný účet súdneho exekútora. Žalovaná tento exekučný príkaz prevzala dňa 5.9.2017, napriek tomu však žiadne plnenie žalobcom ani súdnemu exekútorovi ku dňu spísania tejto žaloby neposkytla.

25. Na pojednávaní konanom 31.5.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že v konaní tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 20C/12/2017 bola v podstate identickej právnej veci riešená istina, kde bolo rozhodnuté v prospech žalobcov, pričom tento rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Konštatoval, že v aktuálne vedenom konaní, pod sp. zn. 16C/48/2017 sa domáhajú žalobcovia voči žalovanej náhrady trov konania. Pasívnu vecnú legitimáciu mal danú s poukazom na zákon č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení, konkrétne poukázal na § 4 ods. 2 písm. c). Konštatoval, že poistená osoba pôvodne (žalovaná v 2. rade) v konaní 11C/80/2014 bola poistená u poisťovateľa v tomto konaní u žalovanej, t.j. u Komunálnej poisťovne, preto bola podaná tzv. po dlžníka žaloba. Žalovaná najskôr ako vedľajší účastník v konaní 11C/80/2014, neskôr ako intervenient, zaujala negatívny postoj voči plneniu finančnej čiastky, ku ktorej bola právoplatne zaviazaná a teda mal za to, že podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 o PZP boli splnené podmienky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov. Zdôraznil, že v aktuálnom konaní je riešená tzv. pod dlžníka žaloba v zmysle § 109 exekučného poriadku, pričom je vec výberu žalobcov koho žalovali, či prevádzkovateľa motorového vozidla, alebo poisťovateľa. Poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/87/2013 z 25.2.2014, pričom konštatoval, že v tomto konaní sú predmetom sporu len trovy konania, nakoľko istina bola síce nie právoplatne, ale priznaná v konaní 20C/12/2017. Žalovaná v tomto konaní, teda poisťovňa, neplnila ani po doručení exekučného príkazu. Vzhľadom na uvedené navrhoval žalobe v celom rozsahu vyhovieť a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

26. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že s poukazom na rozsudok tunajšieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 20C/12/2017, kde síce k istine bola žalovaná zaviazaná, teda k úhrade istiny, avšak vo vzťahu k trovám exekúcie bola žaloba zamietnutá, pričom tento rozsudok ešte nie je právoplatný. Vo vzťahu k trovám exekúcie bola žaloba zamietnutá s odôvodnením, že z § 4 zákona č. 381/2001 o PZP nevyplýva, že by poisťovateľ mal hradiť aj trovy exekúcie. Poukázal na to, že v § 4 ods. 2 písm. c) je odkaz na § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 o PZP, z ktorého vyplýva, že poistený má právo, aby poisťovateľ za neho hradil nároky na náhradu účelne vynaložených trov vtedy, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a), b), t.j. napr. v 3-mesačnej lehote neskončí vyšetrovanie, resp. neposkytol poistné plnenie. Dôvodil, že je irelevantné, či žalovaná v tomto konaní, teda poisťovňa, vystupoval v predchádzajúcom konaní 11C/80/2014 ako vedľajší účastník, alebo ako intervenient, pretože otázka či bola pasívne vecne legitimovaná vyvstáva aj z § 15 ods. 2 zákona o PZP, teda priamo voči poisťovni, v tomto konaní žalovanej si mohli žalobcovia svoje nároky uplatniť. Až doručením exekučných príkazov došlo k uplatneniu nárokov voči aktuálne žalovanej, pričom nevyplýva z § 4 ods. 2 písm. c), že aj náklady právneho zastúpenia by mali byť považované, resp. hradené zo strany v tomto konaní žalovanej. Z týchto dôvodov navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

27. Na pojednávaní konanom 21.11.2019 v neprítomnosti žalovaného právny zástupca žalobcov uviedol, že dôvodná je podaná žaloba, ktorá je charakterizovaná ako tzv. poddlžnícka žaloba, pričom išlo o pohľadávku splatnú a poisťovňa ako žalovaná po doručení exekučného príkazu neplnila. Poukázal na § 4 ods. 2 zákona č. 380/2001, kde poškodený vystupuje v podstate len ako by platobné miesto pre plnenie. Ďalej poukázal na § 797 ods. 1, 2 OZ konštatujúc, že právo na plnenie má poistený v tomto prípade to bola pani O. T.. Ďalej konštatoval, že pasívna legitimácia je už vo všeobecnosti ustálená a to jednak rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR ako aj rozhodnutím Ústavného súdu SR. Uviedol, že pohľadávka žalobcov premlčaná nie je, nakoľko by išlo o rozpor s dobrými mravmi. Uviedol, že v prípade, že sa súd prvej inštancie v tomto konaní po zrušení rozsudku stotožní so závermi odvolacieho súdu, taktiež by sa aj žalobcovia stotožnili so závermi odvolacieho súdu vo vzťahu k priamemu nároku voči poisťovni. Konštatoval, že je to práve poisťovňa, ktorá neplnila svoju pohľadávku a zároveň ignorovala výzvy žalobcov, uviedol, že nárok je daný tak ako u prevádzkovateľa ako aj u poisťovne a je teda v zásade jedno kto je žalovaný, pričom už z uvedeného nemôže byť nárok premlčaný pre rozpor s dobrými

mravmi ,ako to konštatoval aj odvolací súd. Navrhol žalobe v celom vyhovieť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

28. Písomným podaním doručeným súdu 19.11.2019 sa žalovaný ospravedlnil z neúčasti na vyššie uvedenom pojednávaní, uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň dôvodil, že námietka premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi. Zopakoval, že žalobcovia opomenuli riadne a včas svoj domnelý nárok uplatniť priamo proti poisťovateľovi, a to výlučne zo subjektívnych dôvodov na ich strane. Dôvodil, že žiadnym spôsobom nezavinil a ani nemal možnosť ovplyvniť nutnosť vzniku a výšku trov právneho zastúpenia žalobcov. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu plnú náhradu trov konania.

29. Vyššie zistený skutkový stav súd prvej inštancie takto právne posúdil:

30. Podľa § 100 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o PZP“), náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

33. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovej zmluve (citovaného zákona).

34. Podľa § 4 ods. 2 zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu:

a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením, alebo stratou veci,

c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d/ ušlého zisku (§ 4 ods. 2 citovaného zákona).

35. Podľa § 5 ods.1 zákona o PZP, ak poisťná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí z poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu,

a) ktorú utrpel vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená,

b) podľa § 4 ods. 2 písm. b) až d/),

1. za ktorú poistený zodpovedá svojmu manželovi alebo osobám, ktoré s ním v čase vzniku škodovej udalosti žili v domácnosti,

2. vzniknutú držiteľovi, vlastníkovi alebo prevádzkovateľovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená,

3. vzniknutú na vozidlách jazdnej súpravy tvorenej motorovým vozidlom a prípojným vozidlom s výnimkou, ak škoda bola spôsobená prevádzkou iného motorového vozidla alebo ak ide o spojenie motorových vozidiel vlečným lanom alebo vlečnou tyčou pri poskytovaní pomoci, ktoré sa nevykonáva v rámci podnikateľskej činnosti,

c) na motorovom vozidle, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená, ako aj na veciach dopravovaných týmto motorovým vozidlom, s výnimkou škody spôsobenej na veciach, ktoré mali dopravované osoby,

okrem osôb podľa písmen a) a b) prvého bodu, v čase, keď k dopravnej nehode došlo na sebe alebo pri sebe,

d) ktorú poistený uhradil alebo sa zaviazal uhradiť nad rámec ustanovený osobitnými predpismi 8) alebo nad rámec právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade škody, alebo na základe rozhodnutia súdu, ktorým bola schválená dohoda účastníkov konania, ak poisťovateľ nebol jedným z týchto účastníkov,

e) vzniknutú pretekárom alebo súťažiacim účastníkom pri motoristických pretekoch a súťažiach alebo pri prípravných jazdách k nim, ani škodu na motorových vozidlách pri nich použitých, s výnimkou škody spôsobenej prevádzkou takéhoto vozidla, pri ktorej je vodič povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky,

f) vzniknutú uhradením nákladov zdravotnej starostlivosti, nemocenských dávok, dávok nemocenského zabezpečenia, úrazových dávok, dávok úrazového zabezpečenia, dôchodkových dávok, dávok výsluhového zabezpečenia a dôchodkov starobného dôchodkového sporenia poskytovaných z dôvodu škody na zdraví alebo usmrtenia spôsobenej prevádzkou motorového vozidla,

1. ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu,

2. vodičovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola táto škoda spôsobená,

g) spôsobenú pracovnou činnosťou motorového vozidla ako pracovného stroja s výnimkou škôd zapríčinených jeho jazdou,

h) ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou,

i) vzniknutú manipuláciou s nákladom stojaceho vozidla,

j) vzniknutú prevádzkou motorového vozidla pri teroristickom čine alebo vojnovej udalosti, ak má táto prevádzka priamu súvislosť s týmto činom alebo s udalosťou.

Ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ je oprávnený plnenie sčasti alebo úplne odmietnuť, ak poistený

a) bez súhlasu poisťovateľa uzná povinnosť nahradiť škodu alebo jej časť nad rámec poistného plnenia, ktoré by inak poisťovateľ bol povinný poskytnúť podľa tohto zákona,

b) sa zaviazá uhradiť premlčanú pohľadávku,

c) neposkytne poisťovateľovi potrebnú súčinnosť v súdnom konaní.

36. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali od žalovanej zaplata sumy 1.946,52 eur s prísl. a to z dôvodu toho, že uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 11 C 80/2014-144 zo dňa 26.11.2015, právoplatné 26.1.2017 a vykonateľné 31.1.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Co 81/2017-177 zo dňa 3.11.2016, súd zaviazal žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to každému z nich po 282 eur (spolu vo výške 1.692 eur), na účet ich právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 11 C 80/2014-188 zo dňa 17.2.2017, právoplatné dňa 24.2.2017 a vykonateľné dňa 28.2.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Co 81/2016-177 zo dňa 3.11.2016 (rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania žalobcov v rozsahu 100 %), súd zaviazal žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to každému z nich po 24,26 eur (spolu vo výške 145,56 eur), na účet ich právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

37. Žalobcovia podali proti žalovaným v konaní 11C/80/2014 návrh na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor vydal dňa 31.8.2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky č. XXX B., ktorým prikázala žalovanej ako dlžníkovi povinnej v 2. rade z titulu PZP tam uvedené sumy zaplatiť na depozitný účet súdneho exekútora. Žalovaná tento exekučný príkaz prevzala dňa 5.9.2017. Dlžnú sumu neuhradila. V zmysle ust. § 109 ods. 1,2 Exekučného poriadku prešlo na žalobcov oprávnenie domáhať sa vo vlastnom mene od dlžníka povinného, žalovanej, vyplatenia pohľadávky.

38. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe vzniesla námietku premlčania. Súd námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú aj s ohľadom na skutočnosť, že nárok žalobcov je možné posudzovať ako priamy nárok poškodeného voči poisťovni. Súd v danom prípade zastáva názor, že poistená si voči poisťovateľovi mohla uplatniť nárok až nasledujúci dňom po právoplatnosti uznesení, ktorými bola zaviazaná nahradiť žalobcom nemajetkovú ujmu, keďže až týmto dňom mohla mať vedomosť o výške priznanej sumy, t.j. dňom 26.1.2017 (uznesenie pod č. k. 11 C 80/2014-144 z 26.11.2015), resp. 24.2.2017 (uznesenie pod č. k. 11 C 80/2014-188 z 17.2.2017), žaloba bola podaná 14.11.2017, t.j. včas. Súd prvej inštancie okrem uvedeného však prihliadol na princíp spravodlivosti, pričom by

nemohol uznať námietku premlčania pre rozpor s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.4.2011 sp. zn. II. ÚS 176/2011 ktorý uviedol „Podľa názoru ústavného súdu vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby.“

39. Žalobcovia si uplatňujú nárok na náhradu trov právneho zastúpenia z pôvodného konania (11C/80/2014), ako aj trov exekúcie. Žalovaná v tomto konaní judikovanú pohľadávku neuhradila a to ani v exekučnom konaní. Nevykonala ani žiadne kroky, ktoré by smerovali k uspokojeniu pohľadávky žalobcov. Rovnako žalovaná ani po výzve žalobcov a ani po doručení exekučného príkazu neuhradila pohľadávku žalobcov. Žalobcovia, ako vyplýva z rozsudku 11C/80/2014 si nárok na nemajetkovú ujmu uplatnili jednak v trestnom konaní a taktiež v konaní pred súdom. Iniciovali aj exekučné konanie, či už vo vzťahu k istine alebo k trovám konania, kde neboli uspokojení. Je však potrebné poukázať aj na to, že pohľadávka žalobcov v pôvodnom konaní predstavuje nemajetkovú ujmu, ktorá bola spôsobená žalobcom dopravnou nehodou, kde zomrel syn a súrodenec žalobcov. V rodine žalobcov teda došlo k nenapraviteľnej ujme, a preto by bolo nespravodlivé ak by súd uznal námietku premlčania žalovanej vo vzťahu k trovám konania, ktoré sú predmetom prejednávania v tomto konaní, ktorá ako poisťovňa by sa mala starať o to, aby nároky z povinného zmluvného poistenia boli uhradené. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené súd je toho názoru, že takejto námietke nie je možné poskytnúť právnu ochranu v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko by prihliadanie na takúto námietku premlčania bolo v príkrom rozpore s dobrými mravmi.

40. Súd sa následne zaoberal vecou samou. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe namietala, že neeviduje žiadny splatný ani nesplatný záväzok voči žalovanej v 2. rade z predošlého konania a žalobcovia mali možnosť si nárok uplatniť priamo voči žalovanej.

41. V konaní bolo preukázané, že žalobcovia mali právoplatne priznané trovy konania vo výške po 282 eur každý (uznesenie pod č. k. 11 C 80/2014-144 z 26.11.2015), resp. po 24,26 eur každý (uznesenie pod č. k. 11 C 80/2014-188 z 17.2.2017), ktoré žalovaný ani po iniciovaní exekučného konania neuhradil. V rámci výkonu exekúcie príkazom inej peňažnej pohľadávky bol žalovanej ako dlžníkovi povinnej doručený súdnym exekútorom príkaz na začatie exekúcie príkazom pohľadávky a príkaz na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky. Doručením exekučného príkazu dlžníkovi povinnej stratila povinná právo na vyplatenie pohľadávky, ktoré súčasne nadobudli oprávnení, žalobcovia. Žalovaná v konaní nepreukázala a nakoniec ani netvrdila, aby poskytla povinnej plnenie pred doručením exekučného príkazu, pričom výška pohľadávky nebola sporná, súd preto žalobe žalobcov v časti vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom každému po 321,67 eur (282 eur + 24,26 eur = trovy právneho zastúpenia v pôvodnom konaní + 15,41 eur = trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní).

42. Súd prvej inštancie zastáva názor, že § 4 ods. 2 písm. c) zákona o PZP bezpochyby právne pokrýva aj účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie, pričom tieto zahŕňajú nielen právoplatne priznané trovy právneho zastúpenia, ale aj trovy exekúcie, kde účastník exekučného konania bol právne zastúpený.

43. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvádza, že žalobu žalobcov je potrebné posúdiť ako uplatnenie priameho nároku voči žalovanej - poisťovni. Je nesporným, že O. T. bola v rozhodnom čase poisťencom žalovanej, pričom bola zaviazaná povinnosťou zaplatiť žalobcom plnenie, ktoré bolo kryté poistením zo strany žalovanej. Súd sa stotožňuje s právnym názorom odvolacieho súdu, že je popretím zmyslu poistenia poisťných udalostí, keď poisťovňa odmieta plniť za

svojho poistenca za predpokladu uhradenia poistného poistníkom. Žalovaný teda za daného stavu nie je dlžníkom prevádzkovateľa motorového vozidla, ale dlžníkom poškodeného.

44. Nutné je tiež doplniť, že žaloba bola na súd podaná dňa 14.11.2017, teda pred vydaním stanoviska č. 61 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 08/2018 z ktorého je nesporné, že „škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obeť dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.“ Preto aj keď žalovali žalobcovia v konaní svoj nárok pôvodne tzv. poddĺžnickou žalobou, nemožno tomuto postupu napokon v zásade mnoho vyčítať, keďže súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou tvrdenou v žalobe, všetko vo svetle vyššie uvedeného stanoviska č. 61 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 08/2018 a časovej osi jeho vydania a podanej žaloby.

45. Podľa § 517 ods. 1 OZ veta prvá, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o konanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

48. Žalovaná dňa 5.9.2017 prevzala exekučný príkaz, na základe ktorého mala plniť bezodkladne, pričom po uplynutí troch pracovných dní, t. j. po 8.9.2017, teda nasledujúci deň sa dostala do omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku

49. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Vo veci mali žalobcovia úspech v rozsahu 99 % (pozn. žaloba bola už v pôvodnom konaní právoplatne zamietnutá len v nepatrnej časti, a to vo vzťahu k zaplatenému súdnemu poplatku v exekučnom konaní vo výške 16,50 eur), žalovaná v rozsahu 1 %, preto im vznikol voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.